

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/144/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112240539
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8112240539.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanej Slovenskej republike - Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 16C 415/2012 - 51 zo dňa 10.04.2014 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku, ktorým súd žaloby žalobcu v konaniach pôvodne vedených Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 5C 430/2012, sp. zn. 5C 432/2012, sp. zn. 5C 433/2012, sp. zn. 5C 434/2012, sp. zn. 5C 435/2012, sp. zn. 5C 436/2012, sp. zn. 5C 437/2012, sp. zn. 5C 438/2012 a sp. zn. 5C 439/2012 zamietol a vo výroku o trovách konania.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žaloby žalobcu vo veciach pôvodne vedených na Okresnom súde Humenné vedené pod sp. zn. 5C 430/2012, sp. zn. 5C 432/2012, sp. zn. 5C 433/2012, sp. zn. 5C 434/2012, sp. zn. 5C 435/2012, sp. zn. 5C 436/2012, sp. zn. 5C 437/2012, sp. zn. 5C 438/2012 a sp. zn. 5C 439/2012 zamietol. Náhradu trov konania žalovanej nepriznal. Žalobu žalobcu vo veci, ktorá bola pôvodne vedená na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C 431/2012 vylúčil na samostatné konanie. V odôvodnení poukázal na obsah žaloby, ako aj dôvody uplatneného nároku žalobcu z titulu náhrady majetkovej škody a náhrady nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu - Okresného súdu Humenné, ktorý nerozhodol v zákonnej lehote o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Uznesením sp. zn. 5C 420/2012 zo dňa 05.10.2012, Okresný súd Humenné spojil na spoločné konanie veci vedené na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C 430/2012, sp. zn. 5C 431/2012, sp. zn. 5C 432/2012, sp. zn. 5C 433/2012, sp. zn. 5C 434/2012, sp. zn. 5C 435/2012, sp. zn. 5C 436/2012, sp. zn. 5C 437/2012, sp. zn. 5C 438/2012 a sp. zn. 5C 439/2012 s tým, že konanie sa bude viesť pod spoločnou sp. zn. 5C 430/2012. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 11NcC 17/2012-12 z 18.10.2012, vylúčil sudcov Okresného súdu Humenné z prejednávania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. 4C 430/2012 a vec prikázal Okresnému súdu Prešov.

Ďalej súd poukázal na stanovisko účastníkov konania, obsah pripojených listinných dôkazov, spisov Okresného súdu Humenné sp. zn. 5Er 849/2010, sp. zn. 6Er 843/2010, sp. zn. 10Er 907/2010, sp. zn. 15Er 341/2011, sp. zn. 12Er 29/2011, sp. zn. 10Er 451/2009, sp. zn. 15Er 662/2009, sp. zn. 10Er 1/2010, sp. zn. 15Er 369/2010 uviedol, že vo veci, ktorá bola pôvodne vedená na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C 430/2012, z exekučného spisu sp. zn. 5Er 849/2010 proti povinnej

D. H. zistil, že súdu bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia doručená dňa 04.10.2010, pričom pred rozhodnutím o vydaní poverenia súd realizoval úkony, účelom ktorých bolo zistenie relevantnosti exekučného titulu. Z uvedeného dôvodu súd dňa 20.10.2010 vyzval oprávneného, ako aj stály rozhodcovský súd k predloženiu listinných podkladov. Opakovaná výzva bola realizovaná dňa 23.05.2011. Súd dňa 28.06.2011 zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.08.2011. Vo veci, ktorá bola pôvodne vedená Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 5C 432/2012, z exekučného spisu sp. zn. 6Er 843/2010 proti povinnej O. K. zistil, že súdu bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia doručená dňa 30.09.2010, pričom pred rozhodnutím o vydaní poverenia súd realizoval úkony, účelom ktorých bolo zistenie relevantnosti exekučného titulu. Z uvedeného dôvodu dňa 22.10.2010 žiadal listinné podklady. Súd dňa 21.06.2011 rozhodol o zamietnutí návrhu na udelenie poverenia, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.07.2011. Vo veci, ktorá bola pôvodne Okresným súdom Humenné vedená pod sp. zn. 5C 433/2012, z exekučného spisu sp. zn. 10Er 907/2010 proti povinnej M. Y. zistil, že súdu bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia doručená dňa 20.10.2010, pričom pred rozhodnutím o vydaní poverenia súd realizoval úkony, účelom ktorých bolo zistenie relevantnosti exekučného titulu. Z uvedeného dôvodu dňa 18.11.2010 žiadal listinné podklady. Po ich doručení a preskúmaní rozhodol dňa 15.06.2011 o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.08.2011. Vo veci, ktorá bola pôvodne Okresným súdom Humenné vedená pod sp. zn. 5C 434/2012, z exekučného spisu sp. zn. 15Er 341/2011 proti povinnej S. K. zistil, že súdu bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia doručená dňa 17.05.2011, pričom pred rozhodnutím o vydaní poverenia súd realizoval úkony, účelom ktorých bolo zistenie relevantnosti exekučného titulu. Z uvedeného dôvodu dňa 02.06.2011 žiadal listinné podklady. Po ich doručení rozhodol dňa 16.11.2011 o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.12.2011. Vo veci, ktorá bola pôvodne Okresným súdom Humenné vedená pod sp. zn. 5C 435/2012, z exekučného spisu sp. zn. 12Er 29/2011 proti povinnej O. X. zistil, že súdu bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia doručená dňa 17.01.2011, pričom pred rozhodnutím o vydaní poverenia súd realizoval úkony, účelom ktorých bolo zistenie relevantnosti exekučného titulu. Z uvedeného dôvodu dňa 31.01.2011 vyzval oprávneného na predloženie listinných dokladov. Po ich doručení a zisťovaní pobytu povinného rozhodol dňa 17.10.2011 o zastavení exekúcie; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.11.2011. Vo veci, ktorá bola pôvodne Okresným súdom Humenné vedená pod sp. zn. 5C 436/2012, z exekučného spisu sp. zn. 10Er 451/2009 proti povinnému I. F. zistil, že súdu bola žiadosť súdneho exekútora doručená dňa 15.06.2009, pred rozhodnutím o vydaní poverenia súd realizoval úkony, účelom ktorých bolo zistenie relevantnosti exekučného titulu. Z uvedeného dôvodu dňa 27.07.2009 žiadal listinné podklady a dňa 18.04.2011 rozhodol o zastavení konania v časti a dňa 24.06.2011 rozhodol o zamietnutí návrhu na udelenie poverenia; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.07.2011. V predmetnej veci účastníkovi konania musel byť ustanovený opatrovník, čomu predchádzalo rozsiahle šetrenie. Vo veci, ktorá bola pôvodne Okresným súdom Humenné vedená pod sp. zn. 5C 437/2012, z exekučného spisu sp. zn. 15Er 662/2009 proti povinnej S. S. zistil, že súdu bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia doručená dňa 06.08.2009, pred rozhodnutím o vydaní poverenia súd realizoval úkony, účelom ktorých bolo zistenie relevantnosti exekučného titulu. Z uvedeného dôvodu preto dňa 03.11.2009 žiadal listinné podklady. Na žiadosť súdu nebolo reagované. Dňa 22.06.2011 súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Vo veci, ktorá bola pôvodne vedená Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 5C 438/2012, z exekučného spisu sp. zn. 10Er 1/2010 proti povinnému S. H. zistil, že súdu bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia doručená dňa 04.01.2010, pred rozhodnutím o vydaní poverenia súd realizoval úkony, účelom ktorých bolo zistenie relevantnosti exekučného titulu. Z uvedeného dôvodu dňa 13.01.2010 žiadal listinné podklady. Po ich doručení dňa 17.01.2011 sčasti zamietol žiadosť; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.02.2011. Dňa 06.06.2011 exekúciu sčasti zastavil; predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.04.2011 a dňa 19.08.2011, súd rozhodol o úplnom zastavení exekúcie, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.10.2011. Vo veci, ktorá bola pôvodne Okresným súdom Humenné vedená pod sp. zn. 5C 439/2012, z exekučného spisu sp. zn. 15Er 369/2010 proti povinnému K. N. zistil, že súdu bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia doručená dňa 28.04.2010, pred rozhodnutím o vydaní poverenia súd realizoval úkony, účelom ktorých bolo zistenie relevantnosti exekučného titulu. Z uvedeného dôvodu dňa 19.05.2010 žiadal listinné podklady. Na požiadavku súdu reagované nebolo. Uznesením zo dňa 20.06.2011, súd zamietol návrh na udelenie poverenia; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 23.07.2011.

Následne súd citoval ust. § 3 ods. 1 písm. d), § 4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1 a 2, § 17 ods. 1-5 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o

zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákona č. 514/2003 Z. z.), ako aj ust. § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a uviedol, že vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť. Žalobca žalobnými návrhmi uplatnil nárok na náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., argumentujúc nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Humenné (zbytočnými prietahmi, nerozhodnutím v zákonom stanovenej lehote) v konkrétnych exekučných konaniach žalobcu ako oprávneného voči povinným - dlžníkom z úverových zmlúv, ktoré s nimi uzavrel. Výšku majetkovej škody a nemajetkovej ujmy kvantifikoval ako následok toho, že exekučný súd nedodrжал zákonom stanovenú 15-dňovú lehotu, v ktorej mal buď vydať poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, ktorý o poverenie žiadal alebo jeho žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť. Uviedol, že predpokladom toho, aby bolo možné v konaní pred súdom rozhodovať o náhrade škody a nemajetkovej ujmy ako dôsledku nesprávneho úradného postupu, pre nedodržanie zákonnej lehoty alebo prietahy v konaní je podanie sťažnosti na prietahy v exekučnom konaní, resp. podanie žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy v konaní (§ 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z.), rozhodnutie o tom, že sa sudca dopustil disciplinárneho previnenia, následkom ktorého sú prietahy v súdnom konaní (§ 120 a nasl. zákona č. 385/2000 Z. z.), rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, z ktorého vyplýva, že porušené bolo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov alebo rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti konštatujúce porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov. Žalobca v žalobách ani netvrdil, že disponuje rozhodnutím alebo konštatovaním kompetentného orgánu, že v namietaných exekučných konaniach došlo k zbytočným prietahom alebo, že by niektorý sudca rozhodujúci v exekučnej veci bol disciplinárne zodpovedný za prietahy v exekučnom konaní. Žalobca síce poukazoval na to, že v exekučných konaniach podával žiadosti s cieľom získať informácie o stave exekučného konania, ktoré nie sú sťažnosťami, aké právna úprava predpokladá. Pri absencii záväzného stanoviska, resp. rozhodnutia kompetentného orgánu o tom, že exekučný súd spôsobil zbytočné prietahy v konaní je možné konštatovať absenciu podstatného predpokladu pre posúdenie relevantnosti žalobami uplatnených nárokov. Ďalej zdôraznil, že aj pri neexistencii zmeny právnej úpravy, ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. účinné od 01.01.2013, nároky uplatnené žalobcom by boli nedôvodné. Ako vyplýva z exekučných spisov, vo všetkých prípadoch žalobca podal návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok, pričom povinným v exekučnom konaní bol spotrebiteľ. Slovenská právna úprava poskytuje subjektom majúcim v záväzkových vzťahoch postavenie spotrebiteľa zvýšenú ochranu. Exekučný súd je v každom štádiu exekučného konania povinný skúmať, či rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom. V exekučných konaniach, z ktorých žalobca vyvodzoval svoje nároky, exekučný súd postupoval v súlade s ust. § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní, preto po doručení žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia požiadal rozhodcovský súd o predloženie listín, posúdenie ktorých považoval za potrebné v záujme skúmania, či sú splnené formálne a materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie. Z listinných dôkazov súd zistil, že postup exekučného súdu nevykazoval také znaky konania, z ktorých bolo možné usúdiť, že súd postupoval nesústreďene a že by dôsledkom tejto jeho činnosti mala byť ujma či už majetková alebo nemajetková, ktorá mala žalobcovi, ako tvrdil, na jeho strane vzniknúť. Z týchto dôvodov súd žaloby žalobcu v konaniach pôvodne vedených Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 5C 430/2012, sp. zn. 5C 432/2012, sp. zn. 5C 433/2012, sp. zn. 5C 434/2012, sp. zn. 5C 435/2012, sp. zn. 5C 436/2012, sp. zn. 5C 437/2012, sp. zn. 5C 438/2012 a sp. zn. 5C 439/2012 zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa zásady úspechu vo veci v zmysle ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, lebo si ich neuplatnila.

Vec, ktorá bola pôvodne vedená na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C 431/2012, súd vylúčil na samostatné konanie z dôvodu, že do času, než súd o návrhu žalobcu rozhodoval, nebol súdu doručený exekučný spis Okresného súdu Humenné, a preto súd nemohol zistiť relevantnosť tvrdení žalobcu, ktorými bol jeho žalobný návrh v konaní pôvodne vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C 431/2012 odôvodnený.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal odňatie možnosti konať pred súdom, vadu konania, ktorá má za následok nesprávne právne posúdenie z dôvodu aplikácie nesprávneho ustanovenia právneho predpisu, ďalej nedostatočne zistený skutkový stav, ktorý bol neúplne zistený, pretože neboli vykonané navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, v dôsledku čoho súd vec nesprávne právne posúdil. Zdôraznil, že súd nesprávne aplikoval ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ktoré ustanovenie nadobudlo účinnosť až od 01.01.2013 novelou vykonanou zákonom č. 412/2012 Z. z., a preto ust. § 9 ods. 2 v znení novely zákona č. 514/2003

Z. z., nemohol aplikovať na merito veci. Ďalej namietal, že sa súd nevyjadril k otázke stavu právnej neistoty účastníka exekučného konania. Poukázal na to, že nie je úlohou súdu polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami, ale má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustnými. Uviedol, že Európsky súd pre ľudské práva zdôraznil, že Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok takým spôsobom, aby vyhovoval požiadavkám čl. 6 ods. 1 Dohovoru, zahŕňajúci aj právo na rozhodnutie veci v primeranej lehote. Ďalej poukázal na to, že súd posudzoval rozpor exekučného titulu so zákonom a poukazoval na skutočnosti, ktoré vôbec nesúviseli s predmetom konania. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania, s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec súd posúdil. Namietané nesprávne skutkové zistenia, vrátane nesprávneho právneho posúdenia nebolo opodstatnené.

K odvolaniu žalobcu odvolací súd uvádza, že uplatnená námietka aplikácie ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v znení účinnom od 01.01.2013 nebola v danom prípade opodstatnená, lebo súd prvého stupňa na uplatnený nárok novelizované ust. § 9 ods. 2 v znení účinnom od 01.01.2013 na danú vec neaplikoval. Súd prvého stupňa správne aplikoval ust. § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012. Je pravdou, že v samostatnom odseku poukazuje aj na ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v znení účinnom od 01.01.2013, avšak odkaz len na toto ustanovenie v inej časti odôvodnenia, nie v kontexte právneho posúdenia, nemožno považovať, že na rozhodnutie o merite veci súd použil iné ustanovenie zákona.

Odvolací súd však súhlasí s názorom žalobcu, že nie je možné aplikovať ustanovenie hmotného práva na práva vyplývajúce zo zodpovednosti za škodu, ktoré vznikli pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona. Retroaktivita v danom prípade je neprípustná.

V občianskom súdnom konaní posilnenom zásadou kontradiktórnosti majú účastníci dôkaznú povinnosť vyplývajúcu im z ust. § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. povinnosť nielen tvrdenia, ale aj preukázania nimi tvrdených skutočností. Nesplnenie dôkaznej povinnosti má za následok neunesenie dôkazného bremena. Súd prvého stupňa správne uzavrel, že v danom prípade žalobca nepreukázal zákonné podmienky pre zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Súd vychádzal z konkrétnych okolností exekučných spisov, v ktorých exekučný súd - Okresný súd Humenné mal nesprávnym úradným postupom spôsobiť žalobcovi škodu, pričom správne poukázal na to, že v exekučných konaniach vedených na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5Er 849/2010, sp. zn. 6Er 843/2010, sp. zn. 10Er 907/2010, sp. zn. 15Er 341/2011, sp. zn. 12Er 29/2011, sp. zn. 10Er 451/2009, sp. zn. 15Er 662/2009, sp. zn. 10Er 1/2010 a sp. zn. 15Er 369/2010, nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že 15 - dňová lehota sa vzťahuje výlučne na prípad, keď súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie, exekučného titulu so zákonom a poverenie v danej lehote vydá. V prípade zistenia rozporu žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie, exekučného titulu so zákonom, súd nie je viazaný lehotou 15 dní. Uvedené je odôvodnené požiadavkou náležitého skúmania žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom a vydaním rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, ktoré musí byť presvedčivo odôvodnené. Z uvedeného vyplýva, že postupom súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu.

Z tohto dôvodu namietané odňatie možnosti konať pred súdom, vrátane nesprávneho skutkového zistenia z dôvodu nevykonania navrhnutých dôkazov nebolo opodstatnené. V sporovom konaní je vecou súdu, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná. Prihliada pritom na hospodárnosť konania, ako aj zistené skutkové okolnosti a účelnosť a rozsah dokazovania.

Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa nevysporiadania sa so stavom právnej neistoty na strane žalobcu v exekučnej veci, odvolací súd uvádza, že ani táto namietaná skutočnosť nebola opodstatnená. Je nesporné, že v exekučnom konaní vedenom na základe rozhodcovského rozsudku, súd posudzuje návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul, či je súladný so zákonom. Táto povinnosť exekučného súdu vyplýva priamo z ust. § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Ide o súdnu kontrolu zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách v zmysle judikatúry súdov, ako aj Súdneho dvora Európskej únie.

Z tohto dôvodu odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok vo výroku o zamietnutí žalôb a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu žalovanej v odvolacom konaní, ktorej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo návrh na priznanie predložený nebol (§ 151 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.